

Lappu jääkaapin ovesa

Vuodet eivät ole veljeksiä keskenään, sanotaan.

Joskus tuntuu etteivät kuukaudet, viikot, päivät, eivät aina tunnitkaan. Ole veljeksiä keskenään. Kuvailin joskus ennen koronaa omaa mennyttä viikkoani jollekulle ja sanoin:

- On ollut rankka viikko – fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti? Terveys on reistaillut ja olen joutunut täyttämään lomakkeita, vastailemaan visaisiin kysymyksiin, puhumaan pitkiä puheluita ja miettimään parhaita ratkaisuja milloin omassa, milloin jonkun toisen elämässä.

Jossakin vaiheessa tuli hetki, jolloin sanoin itselleni ääneen: Ei enää, nyt en enää jaksa. Tällaisia viikkoja osuu jokaisen elämään. Nimikkeet vain muuttuvat. On tutkimuksia ja uusia hoitoja, läheisen poismeno tai yllättävä sairaus.

Joitakin aikoja tuon vaikean viikon jälkeen pidin kesän ohjelmaan kuuluneessa laulukahvilassa pienen hartauden. Valitsin raamatunkohdaksi Jeesuksen antaman ohjeen ja lupauksen: Varpusia saa kolikolla kaksi, mutta yksikään niistä ei putoa maahan ellei teidän Isänne sitä salli... Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset.

Hartauden päätteeksi annoin jokaiselle lappusen, johon olin kirjoittanut sanan VARPUNEN ja raamatunpaikan Matt.10:29. Ehdotin että sen voi kiinnittää vaikka jääkaapin oveen. Jälkeenpäin mietin ehdotustani. Meillä kaikilla, jotka sinä kesäisenä iltana olimme vallanneet kahvilan tuolit, ei tainnut olla omaa jääkaappia, ei edes vakituista asuntoa. Taskuun useimmat kuitenkin lapun panivat.

Oman lappuseni kiinnitin ehdotukseni mukaan samana iltana. Siinä se on vieläkin! Kokenut kanssani ajan, jolloin hyvä ystävä hoiti kauppastokset puolestani, ajan, jolloin kaikki käynnit olivat olemattomia...

David Wilkerson, pastori, joka kirjoitti kirjan Risti ja linkkuveitsi, on sanonut varpusista puhuvan tekstin yhteydessä näin:

Avain vapauteen pelosta ja huolista on löydettävissä sanasta Varpunen.

Yksinkertaista ja samalla syvälistä! Jumala, meidän Luojamme, suunnitteli kaiken yksityiskohtaisesti: lintujen höyhepuvun, kasvien juuret, lehdet, kukat, jokaisen ihmisessä olevan luun, hän laski ne kaikki. Mitään ei tapahdu hänen sallimattaan... Älä siis pelkää-

Tuona esimerkiviikkona tarvitsin sanaa varpunen usein. Aina, kun menin jääkaapille, muistin Wilkersonin sanat: avain vapauteen peloista ja huolista on sana varpunen. Eikö ole täysin selittämätöntä ja samalla ihanan turvallista luottaa siihen että juuri siellä missä olen, on Jumala, Isäni, minua lähellä.

Tämän päivän uutiskuvat järkyttävät, ovat järkyttäneet jo aivan liian kauan. Tuhannet turvattomat lapset vaeltavat aikuisten tavoin kohti parempaa, mutta vastassa ovat

muurit, aidat, sotilaat, aseet, tulossa oleva talvikausi... Annetut lupaukset hajoavat kuin syksyn lehdet. Kyselen tänään monien toisten tavoin: Eikö todellakaan löydy yhtään tahoja, joka kykenee laukaisemaan kriisejä nyt heti. Kaiken kovuuden keskellä siviileiltä löytyy hyvää tahtoa ja valmiuksia auttaa, Eilinen uutinen kertoi että piikkilanka-aitojen toisella puolella asuvat ihmiset ovat sytyttäneet ikkunoihin vihreän valon. He ovat valmiina auttamaan heti, kun mahdollisuus annetaan.

Vaikka noista tilanteista onnistuukin selviämään hengissä, miten käy ankarien kokemusten. Unohtuvatko ne koskaan!

Olen itse sotalapsi. Sain Ruotsissa hyvän, huolehtivan kodin. Ulkoisesti kaikki oli hyvin, mutta sisimmässäni toistuivat pommikoneiden jylinä ja IT-tykkien ammusten valojuovat. Pahin oli sireenin ääni. Minun on yhä vaikea kuunnella kuukauden ensimmäisenä maanantaina tulevaa hälytysääntä. Nyt sitä kokeillaan, sotavuosina ei! Muistan että joskus alkuaikoina Ruotsin kodissani minut löydettiin yläkerran aulassa olevan ison pyöreän pöydän alta. En muista oliko yö vai jo aamu, mutta olin mennyt sinne turvaan.

Hyräilen silloin tällöin minua syvästi puhuttelevaa irlantilaista laulua, joka on peräisin 700-luvulta. Laulun sanat ja sävel tekevät hyvää.

Silmäni aukaise, Jumalani. Kaikki muu turhaa on rinnallasi.
Aamulla noustessa vierelle jää. Liekkisi loistaa, kun yö hämärtää.

Viisauden lähde, vie viisauteen. Tietäni ohjaa, kun matkaani teen.
Luottaa voin Isäni rakkauteen. Kätkeydyn suojaasi turvalliseen.